

Kendelse

afsagt den 10. februar 2022
i faglig voldgift FV2021-500

FOA - Fag og Arbejde
for
A
(advokat Peter Breum)

mod

Aalborg Kommune
(advokat Elsebeth Aaes-Jørgensen)

1. Parternes uoverensstemmelse

Sagen angår, om Aalborg Kommune var berettiget til at bortvise A, som det skete ved brev af 4. november 2020, eller om der var grundlag for at afskedige hende. Hvis dette ikke er tilfældet, er der spørgsmål om, hvorvidt A har krav på erstatning og godtgørelse.

2. Påstande

Klager. FOA - Fag og Arbejde. for A, har nedlagt følgende påstande:

1. Indklagede, Aalborg Kommune, skal anerkende, at bortvisningen af A er uberettiget.
2. Indklagede skal anerkende, at A har krav på godtgørelse for uberettiget opsigelse.

Aalborg Kommune har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært at kommunen skal betale et mindre beløb end påstået af klager.

3. Sagens behandling ved faglig voldgift

Sagen blev hovedforhandlet den 27. januar 2022 ved faglig voldgift. Som sidedommere udpeget af klager fungerede advokat Christina Skjold og juridisk konsulent Anne Marie Krogh, og som sidedommere udpeget af indklagede fungerede chefkonsulent Rikke Bay Johansen og specialkonsulent Rune Leth. Undertegnede højesteretsdommer Hanne Schmidt fungerede som opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, personalejurist B, tidligere chef for Frit Valg C og tidligere hjemmeplejeleder D.

Efter bevisførelse og procedure voterede rettens medlemmer. Der kunne ikke blandt sidedommerne opnås flertal for noget resultat. Sagen blev herefter optaget til opmandens kendelse.

4. Sagsfremstilling

A blev ansat som social- og sundhedshjælper i Aalborg Kommune den 24. oktober 2016 med anciennitet fra 1. juli 2007, idet hun fra 2007 havde været vikar i kommunen. Løn- og ansættelsesvilkår fremgår af Overenskomst for Social- og sundhedspersonale indgået mellem KI og FOA - Fag og Arbejde.

A blev bortvist fra sin stilling ved kommunens brev af 4. november 2020.

Forud herfor havde A den 9. juli 2020 henvendt sig til Rusmiddelcenteret i Aalborg Kommune, idet hun havde benyttet euforiserende stoffer, hvilket hun ønskede hjælp til at håndtere. Den 20. juli 2020 oplyste Rusmiddelcenteret hende om, at hun ville blive indberettet til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis hun startede behandling. A frabad sig herefter behandling.

Den 7. september 2020 sendte E, visitator i Rusmiddelcenteret, en bekymringskrivelse til Styrelsen for Patientsikkerhed. Kopi af brevet blev sendt til A. Af brevet fremgår bl.a.:

"Denne skrivelse sendes, da A, 39 år, har et stofmisbrug og arbejder inden for sundhedssektoren. Hun er uddannet social- og sundhedsassistent og har arbejdet de sidste 7 år som aftenvagter på plejehjem i X-by.

A henvender sig i Rusmiddelafsnittet, hvor hun søger substitutionsbehandling, da hun dagligt ryger ¼ gr. heroin. Hun har flere gange tidligere forsøgt at stoppe men uden held.

... 1. visitationssamtale med A foregår medio juli ..... A tilbydes samtale ved Rusmiddelafsnittets lægekonsulent d. 20. juli.

I tiden mellem 1. visitationssamtale og lægesamtale bliver ut. gjort bekendt med, at A skal oplyses om, at der indberettes til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvis hun takker ja til substitutionsbehandling. Ut. kan imidlertid ikke over telefon få kontakt til A og da hun møder til lægesamtale, oplyses hun om dette og takker nej til behandling.

Er senere gjort bekendt med, at der skal indberettes, hvis der er en bekymring. A oplyser i visitationssamtalen, at hun flere gange tidligere har forsøgt at stoppe men uden held.

Hun startede med at misbruge heroin som 17-årig. Stoppede som 18-årig og holdt sig stoffri i 2 år. Herefter fik A en kæreste, som røg og A startede igen. Da A var 23 år, mødte hun en anden mand, som ikke ville have, at hun røg og hun holdt sig stoffri i 10 år. I den periode fik hun en søn, som nu er 7 år og tog sin uddannelse. Forholdet sluttede og siden det 33. år har A røget dagligt....

Bekymringen går på, at A, via sit arbejde, er i kontakt med medicin. Der kan være mistanke om, at hun skaffer medicin fra sit arbejde, da hun er afhængig af at skulle have det hver dag og at hendes løn højst sandsynligt ikke rækker til, at hun kan købe det illegalt.

A oplyser, at hun fungerer godt på sit arbejde og har ikke haft klager på sit arbejde. A kontakter ut. den 2/9, hvor hun oplyser, at hun er stoppet med sit misbrug og derfor takkede nej til medicinsk behandling."

Den 20. oktober 2020 skrev Styrelsen for Patientsikkerhed til Aalborg Kommune, Ældreforvaltningen, bl.a. følgende:

Styrelsen for Patientsikkerhed har modtaget en indberetning vedrørende A ... Af indberetningen fremgår, at A har et dagligt misbrug af heroin, og at hun samtidig er ansat som fast aftenvagter på et plejehjem i X-by.

Styrelsen for Patientsikkerhed vurderer på baggrund af oplysningerne i indberetningen, at A udgør en risiko for patientsikkerheden, og at det af hensyn til patientsikkerheden er nødvendigt at videregive oplysningerne om misbruget til jer, så I som arbejdsgiver for A kan sikre patienterne. Det er ligeledes styrelsens vurdering, at As interesse i, at oplysningerne ikke videregives til andre, bør vige for væsentlige hensyn til offentlige interesser.

Ved vurderingen har styrelsen tillige vægtet, at sundhedspersoner med ubehandlet misbrug generelt set er uegnede til at fungere i sundhedsvæsenet.

Endelig bemærkes, at A forudgående er underrettet om, at styrelsen videregiver nærværende oplysninger om hendes helbredsmæssige forhold til hendes arbejdsgiver."

Af et telefonnotat udfærdiget af F, sekretariatschef, fremgår det, at han den 21. oktober 2020 havde en telefonsamtale med en sektionsleder i Styrelsen for Patientsikkerhed. Af notatet fremgår bl.a.:

"G meddeler at Styrelsen for Patientsikkerhed ville med afsæt i indberetningen vedr. A havde frataget A sin autorisation, hvis hun havde været social- og sundhedsassistent. G meddeler, at denne mulighed har de ikke, da A er uddannet social og sundhedshjælper og dermed ikke har autorisation. På den baggrund har Styrelsen for Patientsikkerhed ikke mulighed for at foretage sig yderligere udover at underrette arbejdsgiveren."

Styrelsen for Patientsikkerhed sendte den 23. oktober 2020 brevet af 7. september 2020, som styrelsen havde modtaget fra Misbrugscenteret, og som ikke var vedlagt det tidligere brev fra styrelsen, til Aalborg Kommune.

A blev ved brev af 22. oktober 2020 indkaldt til en tjenstlig samtale den 26. oktober 2020 med henblik på bortvisning. Det fremgik af brevet, at hun fra d.d. var fritaget for tjeneste - i første omgang indtil samtalen den 26. oktober.

Af et referat af den tjenstlige samtale den 26. oktober 2020, der er underskrevet af A, D og B, fremgår bl.a.:

"A oplyser, at hun aldrig har været påvirket i sit arbejde.

Hun har stiftet bekendtskab med stoffer via sin (eks-)kæreste for et års tid siden. Hun har kun taget stoffer i weekenden - indtil i sommer, hvor det udviklede sig til et dagligt forbrug. A kunne mærke, at det ikke var godt for hende og sammen med sin mor tog hun kontakt til Misbrugscenteret på sin mors opfordring. Hun har to gange talt med en, der hedder E på Misbrugscenteret. Hun blev oplyst om, at såfremt hun skulle i behandling der, ville der ske underretning til hendes arbejde. Dette ønskede A ikke og fravalgte derfor medicinsk behandling og yderligere samtaler

ved Misbrugscenteret, da hun mente, at hun selv kunne klare at komme ud af misbruget....

Efter et par måneder, får hun for ca. halvanden måned siden besked om, at Misbrugscenteret ser sig nødsaget til at lave en indberetning til Styrelsen for Patientsikkerhed. D undrer sig over, at A ikke straks gav D besked. A fortæller, at hun ikke var klar over, at informationen/indberetningen ville gå videre til arbejdsstedet. Havde hun vidst det, ville hun have kontaktet D.

A fortæller, at hun ikke længere har et misbrug eller forbrug af stoffer, heller ikke i weekenden. Hun kom ud af det i sommer med hjælp fra sin familie.

A ønsker at gøre alt, hvad hun kan for at beholde sit arbejde og foreslår selv, at hun kan aflægge fx ugentlige prøver for at vise, at hun ikke tager stoffer mere.

A har kopi af Misbrugscenterets indberetning og kan ikke genkende indholdet i den. Hun vil gerne sende den til D, så hun kan se den.

...

D fortæller om det tillidsbrud, der ligger i, at hun skal få disse oplysninger via formelle indberetninger og at brevet fra Styrelsen for Patientsikkerhed er meget klart og tydeligt og svært ikke at handle på. Dette forstår A godt.

For nuværende har vi alene As ord for, at hun ikke længere har et forbrug eller et misbrug. Dette står over for en alvorlig indberetning fra en offentlig instans, som D pt. ikke kan sidde overhørig.

Ledelsen kan ikke tage ansvaret for at A arbejder i hjemmeplejen og vil derfor iværksætte bortvisningen på det foreliggende grundlag. A er fortsat fritaget for tjeneste.

Konklusion:

Bortvisningen iværksættes og A oplyses om partshøringsperioden, som vil løbe gennem ugen. A opfordres til at benytte sig af denne mulighed og fremskaffe de dokumenter og oplysninger, som kan understøtte hendes forklaring. ..."

Ved brev af 26. oktober 2020 meddelte kommunen A, at hun påtænkes bortvist fra sin stilling med virkning fra og med den 31. oktober 2020. I brevet hedder det bl.a.:

"Baggrunden herfor er, at arbejdsstedet d. 20. oktober 2020 har modtaget en underretning fra Styrelsen for Patientsikkerhed med besked om, at de har modtaget en indberetning om, at du har et dagligt heroinmisbrug. Ledelsen har været i telefonisk kontakt med Styrelsen for Patientsikkerhed, som oplyser, at henvendelsen sker på baggrund af en indberetning fra Misbrugscenteret. Underretningen fra Styrelsen for Patientsikkerhed er vedlagt denne skrivelse som bilag.

Du har ikke selv orienteret ledelsen om et nuværende eller tidligere forbrug/misbrug, hvilket også er stærkt bekymrende.

Foranstående forhold anses for værende en grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold samt udtryk for en helt uacceptabel adfærd for en medarbejder i Ældre- og Handicapforvaltningen, og ledelsen har ikke længere tillid til et fortsat samarbejde.

Du er fritaget for tjeneste, til der foreligger endelig afgørelse i sagen."

I et brev af 29. oktober 2020 fremsatte A bemærkninger til den påtænkte bortvisning. Af brevet fremgår bl.a.:

"Jeg vil hermed komme med min forklaring i forhold til den situation jeg nu er havnet i, som jeg oplever som helt urimelig og uretfærdig.

I starten af juni måned henvender jeg mig til Misbrugscenteret i Aalborg Kommune, da jeg ikke vil have at mit forbrug af heroin udvikler sig til et dagligt forbrug.

Jeg havde gennem et lille år med min daværende kæreste røget i forbindelse med fridage og ferier.

Den 20. juni får jeg et møde med misbrugsrådgiver E. Jeg fortæller om min situation og at jeg gerne vil være anonym....

Jeg møder igen på misbrugscenteret den 24. juni 2020, hvor en behandler trækker mig til side og fortæller at jeg desværre ikke kan være anonym, da jeg er sundhedspersonale. Jeg vurderer at hjælpen fra min familie og mine venner vil være nok og jeg vælger derfor ikke at gå videre med behandling.

Jeg har ikke tænkt, at min daværende situation ville få konsekvenser for mit arbejde. Jeg har aldrig været påvirket når jeg har været på arbejde, ligesom det heller ikke har haft indvirkning på, at jeg kunne møde på arbejde. Jeg ville blot, i samråd med min familie søge råd og vejledning for ikke at komme i en situation hvor jeg ikke ville kunne styre det.

Jeg har altid været professionel på mit job og taget mit arbejde seriøst. Jeg oplever at jeg er vellidt blandt kolleger og hos borgerne.

Jeg har haft den opfattelse at mit daværende forbrug har været en privat sag og har også været lidt flov over det, derfor har jeg ikke involveret min leder. Jeg kan oplyse, at jeg ikke har røget siden mit besøg på misbrugscenteret.

Jeg håber meget at jeg ikke bliver bortvist og vi kan finde en løsning, således at jeg kan beholde mit arbejde, som sagt er jeg indforstået med at gå til lægen eller på arbejdspladsen, i forhold til at fremvise en urinprøve."

Den 30. oktober 2020 sendte Aalborg Kommune A endnu et brev om den påtænkte bortvisning med yderligere partshøring. Af brevet fremgår bl.a.:

"Du modtog den 26. oktober 2020 skrivelse om påtænkt bortvisning. Jeg har siden da modtaget nye oplysninger i sagen og dermed i afgørelsesgrundlaget.

De nye oplysninger i sagen er en kopi af den bekymringsskrivelse, som Misbrugscenteret sendte til Styrelsen for Patientsikkerhed og som dermed lå til grund for Styrelsen for Patientsikkerheds underretning til Ældre- og Handicapforvaltningen.

Af disse oplysninger fremgår et forløb, som er uforeneligt med at være ansat i Ældre- og Handicapforvaltningen. Det fremgår blandt andet, at du har haft et langvarigt dagligt heroinmisbrug også under din ansættelse i Aalborg Kommune.

Foranstående forhold anses for at være en grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold samt udtryk for en helt uacceptabel adfærd for en medarbejder i Ældre- og Handicapforvaltningen. Ledelsen har ikke længere tillid til et fortsat samarbejde med dig og påtænker at gennemføre en bortvisning af dig fra din stilling med virkning fra og med den 5. november 2020.

Du er fritaget for tjeneste, til der foreligger endelig afgørelse i sagen."

Den 3. november 2020 afgav A bemærkninger til brevet af 30. oktober 2020. Det fremgår heraf bl.a.:

" ... De oplysninger som E har fremsendt til Styrelsen for Patientsikkerhed er fyldt med urigtige oplysninger som jeg vil kommentere på her:

- Jeg har ikke haft et dagligt forbrug af heroin, men det jeg har oplyst er, at når jeg har røget har mængden været på et kvart gram heroin
- Jeg har ikke tidligere været afhængig af heroin, men kunne på daværende tidspunkt, i sommers, godt bruge lidt støtte da jeg kunne mærke at det var svært at stoppe
- Jeg fortalte under samtalen den 2. juni 2020, at jeg som 17-årig havde prøvet at ryge hash et par gange men slet ikke på daglig eller ugentlig basis, altså ikke heroin
- Jeg tog min uddannelse i 2003 da jeg var 21 år og først senere mødte jeg min daværende mand som jeg har min søn sammen med
- Jeg prøvede for første gang at ryge heroin for ca. et år siden og har kun røget i forbindelse med fridage og weekender
- Ydermere skriver E at jeg er social- og sundhedsassistent, jeg fortalt flere gange at jeg er social- og sundhedshjælper

Samtalen med E var meget forvirrende, jeg oplevede ikke at hun lyttede, jeg skulle gentage flere gange og rette hende når hun forsøgte at gentage hvad jeg havde sagt. Jeg er meget frustreret over at hun også i skrivelsen antager at jeg skulle skaffe medicin fra mit arbejde, hvilket er helt usandsynligt, at jeg kunne finde på.

Jeg har sendt en klage over min behandling på Rusmiddelcenteret via Borger.dk, men har endnu ikke fået nogen tilbagemelding.

Jeg er meget ked af hele denne situation, som efter min vurdering er opstået på baggrund af misforståelser og senest denne bekymringskrivelse, som jeg ikke kan genkende indholdet af.

Igen vil jeg håbe at vi kan finde en mulighed for at jeg kan beholde mit arbejde."

A blev herefter som nævnt ovenfor bortvist ved Aalborg Kommunes brev af 4. november 2020. I brevet hedder det bl.a.:

"Ved skrivelse af 26. oktober 2020 og 30. oktober 2020 blev du meddelt en påtænkt bortvisning, og du fik samtidig i henhold til forvaltningslovens § 19 mulighed for at udtale dig hertil.

Baggrunden for bortvisningen er den underretning på baggrund af misbrug, som arbejdsstedet d. 20. oktober 2020 har modtaget fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Denne og den bagvedliggende skrivelse fra Misbrugscenteret indeholder oplysninger om et misbrug, der anses for at være en grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold samt helt uacceptabel adfærd for en medarbejder i Ældre- og Handicapforvaltningen. Ledelsen har desuden ikke længere tillid til et fortsat samarbejde med dig.

Yderligere henvises til vedlagte svar på høringsvar, hvori begrundelse for bortvisningen uddybes."

Brevet var vedlagt et notat af 4. november 2020 "Bemærkninger til høringsvar" underskrevet af C. Heraf fremgår bl.a.:

"Dernæst finder jeg ikke, at A har taget imod de muligheder, som parthøringsperioderne har givet hende. Hun blev på den tjenstlige samtale opfordret til at komme med dokumentation, som kunne understøtte hendes version af forløbet og omfanget af misbruget. Dette har A ikke gjort og tilbage er således alene hendes egen påstand herom.

...

A oplyser, at misbruget har varet et års tid i weekender og på fridage, hvilket i sig selv er for meget til, at vi kan sikre at være ansvarlige for vores borgere/deres medicin og kolleger omkring samarbejdet.

A har desuden erkendt at hun havde et misbrug, som i sommer var ved at løbe løbsk.

...

Yderligere valgte A at hemmeligholde misbruget for sin leder - selv da hun vidste, at ledelsen ville modtage underretningen fra Styrelsen for Patientsikkerhed....

Dette styrker mistilliden til A.

Jeg ser ikke, at et fortsat samarbejde er muligt, hvorfor konklusionen er, at den påtænkte bortvisning fastholdes."

Det er endvidere oplyst, at A holdt ferie i sommeren 2020 i perioden 6. - 12. juli og i perioden 20. juli - 4. august. Om As sygefravær fremgår, at hun i 2018 havde 57 sygedage, at hun i 2019 havde 8 sygedage, og at hun i 2020 havde 3 sygedage.

Af Aalborg Kommunes fælles personalepolitik om sundhed fremgår under overskriften "Misbrug" bl.a.:

"Aalborg Kommune accepterer ikke, at ansatte under udførelse af deres arbejde er påvirkede af alkohol eller andre rusmidler, uanset om dette er indtaget uden for arbejdstiden.

...

Aalborg Kommune tager ved misbrugsproblemer særligt hensyn til den ansatte for igen at normalisere situationen.

...

Ledelsen for pligter sig til:

At der efter en konkret individuel vurdering kan ydes støtte eller hjælp til behandling.

At ansatte med misbrug tilbydes orlov til behandling.

At gå i dialog med ansatte om misbrugsproblemer eller andre former for afhængighed eller signaler herpå.

At der er let adgang til information om afhjælpning af misbrugsproblemer."

Af en udskrift fra sundhed.dk fremgår bl.a. om heroin og andre opiater:

"Fakta

Brun heroin som kan ryges (rygeheroin) eller opløses i syre og indsprøjtes.

Stoffet giver en kortvarig eufori, et "sus", der varer ca. 1 minut. Herefter følger en behagelig sløvhed. Smerte og ubehag fortoner sig til fordel for en ligegyldighed.

Rusen varer 3-4 timer.

Stoffet er meget afhængighedsskabende både psykisk og fysisk.

Tolerans.

Kroppen vænner sig meget hurtigt til heroin. Derfor skal man allerede efter få dages regelmæssig brug have stadig mere stof for at opnå samme virkning.

Afhængighed.

Personer, som tager heroin ... risikerer i meget høj grad at udvikle afhængighed. Afhængigheden kendetegnes ved:

Kernesymptomet er en særdeles stærk trang efter stoffet med nedsat kontrol over eget forbrug og ligegyldighed over for andre aktiviteter."

5. Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun blev færdiguddannet som social- og sundhedshjælper i 2003 og derefter arbejdede som vikar bl.a. i Aalborg Kommune, indtil hun blev fastansat. Hun har arbejdet i alle dele af hjemmeplejen, men fast i X-by, hvor hun senest havde flest aftenvagter fra kl. 15-23. Hun kørte ud på hjemmebesøg og havde 20-30 besøg pr. vagt. Hun har aldrig under sin ansættelse i kommunen fået kritik eller advarsler. Hun har heller ikke i sin ansættelse i vikarbureauet Active Care fået påtaler. Hendes mange sygedage i 2018 skyldtes, at hendes søn havde det svært, og det påvirkede også hende.

Hendes misbrug af rygeheroin skyldtes hendes tidligere kæreste, som røg. Han kom i fængsel i maj 2020, men hun har røget sammen med ham under hans afsoning, da han to gange var på orlov. Hendes mor var bekymret og ville have hende til samtale på misbrugscenteret, selv om kæresteforholdet sluttede. Kæresten betalte stoffet, og de delte normalt ¼ gram heroin. De røg sammen i weekenden, men det var ikke hver weekend, og det har aldrig påvirket hendes arbejde. Hun har aldrig haft et dagligt forbrug, men kan have røget dagligt, hvis hun havde tre fridage i træk.

Hun var til samtale hos E i centeret 1. gang den 9. juli eller medio juli sammen med sin mor. Hun var da stoppet med at ryge. Hun talte med E i ca. 20 minutter. Hun har de bemærkninger til Es referat af samtalen, der fremgår af hendes brev til kommunen af 3. november, og som viser, at E havde misforstået en række af hendes oplysninger.

E oplyste om muligheden for medicinsk behandling mod misbruget. Det syntes hun ikke, at hun havde brug for, og det oplyste hun også ved den senere samtale den 20. juli.

Hun fortalte ikke om misbruget på sit arbejde, da hun var flov over det. Der var også mange leder-skift på arbejdet. Hun har ikke forsøgt at undgå kontakt med andre på arbejdet, men hun blev flyttet fra et hold til et andet og holdt sin spisepause med kolleger fra det tidligere hold. Hvis hun har holdt sig lidt for sig selv, skyldtes det, at hun var i en svær periode, hvor hun gik til psykolog. Hun har ikke under sit arbejde doseret medicin, og medicinen var i øvrigt låst inde i borgernes hjem.

Da hun fik brevet af 7. september 2020 fra E om, at Styrelsen for Patientsikkerhed ville blive orienteret, ringede hun til E. Hun troede, at forholdet ville blive undersøgt først, inden styrelsen foretog videre. Hun har også på Borger.dk klaget over indholdet af Es brev, men hun har fået at vide, at hun ikke kan klage, da E er ansat i visitationen.

Hun valgte ikke at have bisidder med til den tjenstlige samtale. Under denne samtale lovede D, at de ville undersøge, om det var en mulighed, at hun afgav ugentlige prøver for at vise, at hun ikke længere havde et misbrug.

Hun er nu ansat som vikar i Active Care, og hun har også herunder været vikar i Aalborg Kommune. Hun har ikke fået nogen klager under dette arbejde.

B har forklaret bl.a., at hun er personalejurist i kommunens Ældre- og handicapforvaltning, hvor hun bl.a. har til opgave at tale med lederne om, hvilke muligheder de har i personalesager. Afskedigelseskompetencen ligger hos den enkelte leder, men i nogle sager inddrages administrationen på højere niveau.

I denne sag var mange i forvaltningen inddraget, fordi de aldrig tidligere fra Styrelsen for Patientsikkerhed havde fået en underretning om misbrug. Det var også grunden til, at hun selv deltog i den tjenstlige samtale den 26. oktober 2020. Hun håbede, at A ville tage en bisidder med til samtalen, fordi sagen var prekær, men det ønskede A ikke, og hun ønskede heller ikke samtalen udsat med henblik på, at en bisidder kunne deltage.

Under den tjenstlige samtale, der varede ca. 45 minutter, fortalte A, at hun havde haft et misbrug, der havde udviklet sig til et dagligt misbrug, som var svært at styre. Hun havde lidt svært ved at forstå de forskellige oplysninger fra A. A optrådte som om samtalen var en formsag.

Under samtalen var de kun bekendt med brevet fra Styrelsen fra Patientsikkerhed, men ikke med selve bekymringskrivelsen af 7. september, som hun først fik den 29. oktober. Under samtalen sagde A, at hun ville sende dem brevet fra E og eventuelle noter. Hun ville også få sin mor til at lave en erklæring om samtalen med E, ligesom hun ville få sin søster til at skrive en erklæring om, at hun nu var stoffri. De fik dog ikke i høringsfasen yderligere oplysninger fra A, bortset fra hendes egne bemærkninger. De spurgte A, om E kunne have et horn i siden på hende, hvilket A sagde nej til. D sagde til A, at det var et tillidsbrud, at kommunen fik oplysningerne om hendes misbrug ude fra, og at de ikke kom fra A selv.

Hertil sagde A, at hun ikke havde regnet med, at D ville få besked. De talte om, hvorvidt A kunne afgive ugentlige urinprøver og dette ville de undersøge nærmere, hvis det var relevant.

De skrev umiddelbart efter samtalen referatet af denne, som D gennemgik med A, hvorefter de alle underskrev. Som det fremgår af referatet, havde A oplyst, at hendes misbrug i sommeren havde udviklet sig til et dagligt misbrug. Der var således tale om et dagligt misbrug, da hun i sommeren gik på arbejde.

Da de fik Es brev af 7. september den 29. oktober blev de forundrede. Der var tale om et andet omfang af heroinmisbruget end de tidligere havde troet efter As oplysninger. Sagen tog derfor en drejning, og tilliden til As oplysninger bristede. De fik heller ikke de oplysninger og erklæringer fra A, som hun havde lovet at sende, og det bestyrkede deres fornemmelse af, at de ikke havde sikre oplysninger om omfanget af As misbrug. Hvis oplysningerne fra E i brevet af 7. september var helt forkerte, burde A allerede da hun fik dette brev i september have gjort indsigelse. De har ikke modtaget dokumentation for, at A skulle have klaget over Es referat af samtalen på misbrugscenteret. De har heller ikke selv hentet oplysninger fra Misbrugscenteret, som ligger i en anden del af kommunens forvaltning.

Oplysningerne fra A hang ikke sammen, og de foretog derfor en ny partshøring af hende, da Es brev forelå.

Det var ikke aktuelt at tilbyde A misbrugsbehandling, bl.a. fordi hun oplyste, at hendes misbrug var ophørt. Hvis det var blevet aktuelt at lave en aftale om misbrugsbehandling med A, forudsatte det i øvrigt, at der var tillid om samarbejdet, og at hun erkendte sit misbrug. Der var heller ikke mulighed for at sætte A til andet arbejde i Ældre- og Handicapforvaltningen, hvor A ikke ville have adgang til medicin, ligesom de fandt det usikkert, om de kunne forsvare at lade A køre i kommunens biler.

Det forhold, at A efterfølgende har virket som vikar i kommunen via et vikarbureau skyldes, at de ikke har blacklistet A. Det plejer kommunen ikke at gøre, fordi det bl.a. indebærer, at de skal videregive fortrolige oplysninger.

C har forklaret bl.a., at hun tidligere var chef for Frit Valg i kommunen og havde ansvaret for hjemmepleje, rengøring og madservice. Hun er nu fratrukket. Der var 950 medarbejdere og 15-17 medlemmer. Hun fik fra sin overordnede besked om henvendelsen fra Styrelsen fra Patientsikkerhed med en henstilling om, at A måtte hjemsendes, mens sagen blev afklaret, og hun fulgte sagen i forbindelse med den tjenstlige samtale og i høringsfasen. Hun så As høringssvar og drøftede løbende sagen med bl.a. D og B.

Det indgik i sagen, at hjemmeplejen tager sig af sårbare borgere, både ældre og fysisk og psykisk handicappede. Der var også hensyn at tage til kolleger og samarbejdet i hjemmeplejen, ligesom det indgik, at arbejdet indebar, at hjemmehjælperne kørte i bil under vagterne og havde adgang til medicin, der var låst inde hos borgerne, bl.a. morfinpræparater og beroligende medicin. A havde som de andre ansatte nøgle til medicinbeholdningerne. Der kunne også være risiko for, at en ansat med et misbrugsproblem ville tilegne sig smykker eller penge hos deres borgere. Der har ikke i denne sag været nogen mistanke herom.

De overvejede umiddelbart efter den tjenstlige samtale spørgsmålet om A kunne aflevere urinprøver, men var i tvivl om dette. Skulle arbejdsstedet eller en læge sikre, at urinprøven blev afleveret korrekt, og ville en læge påtage sig dette. I forhold til lederne i hjemmeplejen var det også et spørgsmål, om de kunne pålægge dem dette, som kunne opleves grænseoverskridende.

Efter modtagelsen af brevet af 7. september 2020 fra E havde de imidlertid mere fokus på spørgsmålet om de uoverensstemmende oplysninger om omfanget af As misbrug, og eftermodtagelsen af As hørings svar, synes hun ikke, at der var konsistens i As oplysninger.

Årsagen til bortvisningen var, at de efter høringsfasen ikke havde tillid til A. A havde ikke orienteret D, da A fik oplyst, at hun ville blive indberettet til Styrelsen for Patientsikkerhed, hvilket måtte anses for et brud på tilliden mellem A og hendes nærmeste leder. Oplysningerne fra Misbrugscenteret om det langvarige misbrug blev heller ikke afkræftet, og A undlod også at fremlægge det materiale, som hun under den tjenstlige samtale oplyste at ville sende. Det ville ikke være tilstrækkeligt at give A en advarsel og pålægge hende at aflægge urinprøver.

Tilliden til A var ikke til stede. Det endte således med, at hensynet til de sårbare borgere i hjemmeplejen og deres sikkerhed vejede tungest.

D har forklaret bl.a., at hun var konstitueret leder for ca. 45 medarbejdere i hjemmeplejen fra september 2019 til august 21.

Hun havde i starten af juni 2020 en samtale med A, fordi hun var bekymret. A var meget stille og svær at få øjenkontakt med. Når aftenvagterne mødte og satte sig sammen om et bord, satte A sig for sig selv ved et andet bord og kørte ud hurtigt efter at have fået sin arbejdsplan. Hun var normalt til stede en gang om ugen ved aftenvagternes fremmøde og så der, at A trak sig fra de andre, men hun fik det også oplyst fra andre ansatte. A oplyste under samtalen, at hun havde problemer med en kæreste, der sad i fængsel, og som holdt styr på hende via sin telefon. Hun tilbød A psykologhjælp, men A afviste, da hun allerede gik hos en psykolog.

Hun blev orienteret om sagen om heroinmisbruget den 21. oktober af C, der bad hende sikre, at A ikke var på arbejde. Det var hun ikke, og hun havde først sin næste vagt den 23. oktober. A blev ved brev af 22. oktober indkaldt til den tjenstlige samtale den 26. oktober og blev samtidig fritaget for tjeneste. Forud for, at brevet blev sendt, ringede hun til A og orienterede hende om, hvad der skulle ske. Hun opfordrede stærkt A til at tage en bisidder med til samtalen. A sagde at hun var tryk ved hende og ikke havde behov for en bisidder, selv om hun sagde til hende, at det var en alvorlig sag, og at det kunne blive svært for hende at hjælpe A.

Til samtalen mødte A op med rank ryg og kampgejst. Det synes hun var fint, hvis A kunne sætte tingene på plads. A oplyste, at hun havde regnet med, at hun ville blive kontaktet af styrelsen, hvis de ville foretage sig noget. A oplyste også, at hun ikke var enig i oplysningerne i brevet med indberetningen til styrelsen. Dette brev havde hverken hun eller andre i kommunen set på dette tidspunkt. A sagde, at hun ville få en beskrivelse fra sin mor, der var med på Misbrugscenteret, af samtalen der, og at hun også ville få sin søster til at afgive erklæring om, at A var ude af sit misbrug

A oplyste under den tjenstlige samtale, at hendes misbrug over sommeren havde udviklet sig til et dagligt forbrug, som det også fremgår af referatet af samtalen. Referatet læste hun og A sammen umiddelbart efter samtalen, inden A skrev under. A havde ingen spørgsmål til referatet.

Efter samtalen undersøgte hun spørgsmålet om urinprøver. Misbrugscenteret kunne ikke bistå, men henviste til et privat firma. Det ville efter oplysningerne fra dette firma være arbejdsstedet, der skulle indhente urinprøven ved at deltage på et toilet under aflæggelse af prøven. Dette fandt hun grænseoverskridende også over for den leder, der i givet fald skulle stå for det.

Brevet fra E, som blev tilsendt kommunen fra styrelsen, og som de ikke havde ved den tjenstlige samtale, viste, at oplysningerne fra A ikke passede sammen. De fandt ikke grundlag for at henvende sig til E, selv om der var fejl i brevet med hensyn bl.a. til As stillingsbetegnelse og at hun arbejdede på et plejehjem. Det er almindeligt, at udenforstående ikke er opmærksomme på sondringen mellem social- og sundhedsassistenter og social- og sundhedshjælpere, ligesom det er almindeligt at hjemmeplejen og plejehjem forveksles.

A burde straks efter bekymringskrivelsen af 7. september have klaget over oplysningerne i Es brev om As forbrug, hvis A mente, at der var tale om misforståelser. De ventede i øvrigt på erklæringerne fra As mor og søster, som de dog ikke fik. Oplysningerne i As høringssvar skabte ikke klarhed over forbruget. Resultatet af processen var, at der forelå mange modstridende oplysninger om As forbrug.

A havde under sin ansættelse en nøgle til den medicin, der blev opbevaret i borgernes hjem, og som endnu ikke var doseret, og hun skulle køre rundt mellem borgerne i kommunens bil.

6. Parternes synspunkter

Klager har anført bl.a., at bortvisningen var uberettiget, og at det heller ikke var berettiget at opsigte A.

As tidligere forbrug af euforiserende stoffer i sin fritid udgør ikke en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet, der kan begrunde bortvisning.

A havde altid været i stand til at passe sit arbejde og havde under sin ansættelse i 13 år i kommunen ikke modtaget klager eller påtaler. Der var kun tale om forbrug uden for arbejdstiden, og A er aldrig mødt på arbejde i påvirket tilstand. Det er kommunen, der må bevise, at det forholder sig på anden måde, og denne bevisbyrde er ikke løftet. Det indebærer efter praksis, at der ikke er grundlag for hverken afskedigelse eller bortvisning. Den risiko i forbindelse med sundhedspersonales adgang til medicin, som omtales af Styrelsen for Patientsikkerhed, er alene en abstrakt risiko, og der har ikke været tale om, at der er forsvundet medicin under As ansættelse.

Oplysningerne i brevet fra E byggede på en samtale mellem hende og A, der kun varede 20 minutter, og Es referat af samtalen er mangelfuld og misvisende. Es oplysninger bl.a. om As uddannelse og hendes søns alder er forkerte, og der kan derfor heller ikke Være tiltro til de oplysninger, som E har angivet om As misbrug. Kommunen burde derfor have kontrolleret oplysningerne fra E.

Der er ikke grundlag for at antage, at As misbrug er startet før november 2019, da hun første gang røg heroin med sin daværende kæreste, og der har ikke været tale om et dagligt misbrug, men kun i forbindelse med weekender og ferier. Det må også lægges til grund, at rygeheroin ikke har nogen langvarig effekt på kroppen.

At A i en periode forud for juni 2020 isolerede sig på arbejdet, skyldtes alene den problematiske kæreste og hendes problemer i den forbindelse.

Det er i øvrigt forholdene på bortvisningstidspunktet, der skal danne baggrund for vurderingen af sagen. På dette tidspunkt i oktober 2020 havde A ikke noget forbrug af narkotika, og hun havde været stoffri i 3 måneder. Det er umuligt for A at bevise dette, men der er intet, der støtter, at dette ikke er rigtigt. A tilbød at aflægge urinprøver for at dokumentere, at hun var stoffri. Kommunen har da også i det seneste brev af 30. oktober 2020 om den påtænkte bortvisning lagt til grund, at der ikke var et aktuelt misbrug, jf. formuleringen "har haft". A har derfor ikke selv haft anledning til at dokumentere, at hun nu var stoffri - heller ikke ved erklæringer fra sin mor og søster. Hvis kommunen anså disse erklæringer for vigtige, burde kommunen i øvrigt have rykket A for dem.

Kommunen har ikke ført bevis for, at A har misligholdt sit arbejdsforhold, og der er derfor ikke grundlag for bortvisning.

Der er heller ikke grundlag for afskedigelse som følge af manglende tillid til A. En eventuel manglende tillid må baseres på objektive oplysninger, som ikke foreligger i sagen. Der må også lægges vægt på, at A havde en langvarig anciennitet uden påtaler, og at hun også efter bortvisningen har arbejdet for kommunen som vikar i hjemmeplejen.

At A tidligere undlod at orientere kommunen om sit misbrug skyldtes, at hun var flov, og at hun kun mødte sin daglige leder højst en gang om ugen. En eventuel mistillid kunne i øvrigt være afhjulpet ved urinprøver fra A, og sagen burde være afgjort med en advarsel og med et pålæg om, at A gennem en periode dokumenterede, at hun fortsat var stoffri.

Selv hvis A havde haft et misbrug, ville kommunen i øvrigt have pligt til at hjælpe hende med et misbrugsproblem fremfor blot bortvise hende. Denne forpligtelse følger af kommunens egen personalepolitik.

Indklagede har anført bl.a., at bortvisningen ikke er begrundet i, at A havde et aktuelt misbrug eller at hun ikke varetog sit arbejde, men i, at kommunen efter forløbet havde mistet tilliden til samarbejdet med A. En sådan tillid er nødvendig, da arbejdet i hjemmeplejen indebærer, at de ansatte yder hjælp til sårbare borgere i deres private hjem, at de har adgang til medicin og at

de som led i arbejdet kører i bil. Det fremgår også af oplysningerne fra Styrelsen for Patient sikkerhed, at sundhedspersoner med et ubehandlet misbrug er uegnede til at fungere i sundhedsvæsnet, og at de anses at udgøre en risiko for patientsikkerheden.

A burde på et langt tidligere tidspunkt have inddraget kommunen i sit misbrugsproblem. Hun burde have orienteret sin leder, idet hendes forbrug var uforeneligt med hendes stilling. Hun burde også have reageret med underretning af sin nærmeste leder, da hun modtog brevet af 7. september 2020 fra E. Allerede på dette tidspunkt havde A således udvist en adfærd, der gav grundlag for mistillid til hende.

Det må efter samtlige oplysninger i sagen endvidere lægges til grund, at A har haft et dagligt forbrug, og at der ikke kun var tale om misbrug i weekender og på fridage. Ifølge brevet fra E havde A oplyst om et dagligt forbrug gennem flere år. Hvis A mente, at disse oplysninger var forkerte, burde hun straks efter brevet have anfægtet oplysningerne. A har imidlertid end ikke dokumenteret, at hun har klaget over Es referat af samtalen i juli.

A oplyste også ved den tjenstlige samtale den 26. oktober 2020 om et dagligt forbrug, jf. referatet af samtalen, som hun underskrev. Det fremgår af referatet, at "hun har kun taget stoffer i weekenden - indtil i sommer, hvor det udviklede sig til et dagligt forbrug". Det er ikke efterfølgende afkræftet, at der forelå et dagligt forbrug i en periode - og herunder også i perioder i sommeren 2020, hvor A ikke afviklede ferie.

At A oplyste i brevet af 29. oktober 2020, at hun ikke ville have at hendes forbrug udviklede sig til et dagligt forbrug, harmonerer ikke med hendes tidligere oplysninger. Det er kun As egne oplysninger, der anfægter oplysningerne fra E. Der kunne være fremlagt en kopi af klagen over Es brev, og E kunne være indkaldt som vidne. Det påhviler klager at føre bevis mod oplysningerne i brevet af 7. september 2020, som er oplysninger fra A selv, der er refereret af en offentlig myndighed. Også det forhold, at A ifølge brevet af 7. september 2020 ønskede substitutionsbehandling i Misbrugscenteret, understøtter at hun havde et dagligt forbrug og reelt var afhængig.

Forløbet i bortvisningssagen forstærkede på grund af de skiftende oplysninger fra A om hendes misbrug den mistillid, som kommunen berettiget havde til et fortsat samarbejde. Endvidere undlod A at sende kommunen de oplysninger, som hun oplyste at ville sende under den tjenstlige samtale, herunder erklæringer fra hendes mor og søster.

Der var i øvrigt ikke grundlag for, at kommunen skulle tilbyde A misbrugsbehandling. Dette ville forudsætte, at der var et misbrug, hvilket A oplyste ikke længere var tilfældet. Det ville også forudsætte en tillid i forholdet til den ansatte, som ikke forelå.

Der var således tale om en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet, der berettigede kommunen til at træffe afgørelse om bortvisning.

Hvis bortvisningen ikke anses for berettiget, var forløbet af en sådan karakter, at der var en saglig begrundelse for at i stedet at opsiges A med sædvanligt opsigelsesvarsel. Der er derfor under ingen omstændigheder grundlag for at tilkende en godtgørelse for usaglig afskedigelse.

7. Opmandens afgørelse og begrundelse

Sagen angår i første række, om Aalborg Kommune var berettiget til at bortvise A, som det skete ved brev af 4. november 2020, eller om der var grundlag for at afskedige hende. Hvis dette ikke er tilfældet, er der spørgsmål om erstatning og godtgørelse.

Af brevet af 4. november 2020 fremgår det, at bortvisningen havde baggrund i en underretning om misbrug, som kommunen den 20. oktober 2020 modtog fra Styrelsen for Patientsikkerhed, og at styrelsens brev og en bagvedliggende skrivelse fra Misbrugscenteret i Aalborg Kommune indeholdt oplysninger om et misbrug, der blev anset som en grov misligholdelse af As ansættelsesforhold og for en helt uacceptabel adfærd for en medarbejder i Ældre- og Handicapforvaltningen. Det fremgik endvidere, at ledelsen ikke længere havde tillid til et fortsat samarbejde med A.

Baggrunden for den manglende tillid til et fortsat samarbejde med A var nærmere beskrevet i et notat af samme dato underskrevet af C. Af notatet fremgik bl.a., at misbruget, der efter As oplysninger havde varet et års tid i weekender og på fridage, var for meget til, at kommunen kunne sikre at være ansvarlige for borgerne/deres medicin og kolleger. A havde desuden erkendt, at hun i sommeren havde et misbrug, der var ved at løbe løbsk. Yderligere havde A valgt at hemmeligholde misbruget for sin leder, selv da hun viste, at ledelsen ville modtage underretningen fra styrelsen.

Om misbruget og dets omfang foreligger en række oplysninger.

Af brevet af 7. september 2020 fra Misbrugscenteret fremgår det, at A, der da var 39 år, over for en medarbejder ved Misbrugscenteret den 9. juli 2020 skulle have oplyst, at hun siden sit 33. år dagligt havde noget heroin, og at hun søgte substitutionsbehandling mod misbrug, da hun flere gange tidligere havde forsøgt at stoppe uden held. Det fremgår også, at A den 2. september 2020 over for Misbrugscenteret havde oplyst, at hun havde stoppet sit misbrug og derfor takkede nej til medicinsk behandling.

Under den tjenstlige samtale den 26. oktober 2020 i kommunen oplyste A ifølge referatet, som er underskrevet af hende og af de øvrige deltagere i samtalen, at hun havde stiftet bekendtskab med stoffer via sin ekskæreste for ca. et år siden, og at hun kun havde "taget stoffer i weekenden - indtil i sommer, hvor det udviklede sig til et dagligt forbrug". A oplyste også, at hun efter samtalen i Misbrugscenteret fravalgte medicinsk behandling, da hun mente, at hun selv kunne komme ud af misbruget, og at hun ikke længere havde et misbrug eller et forbrug af stoffer, heller ikke i weekenden.

A oplyste i høringsfasen i et brev af 29. oktober 2020, at hun havde henvendt sig til Misbrugscenteret, da hun ikke ville have, at hendes forbrug af heroin udviklede sig til

et dagligt forbrug, og at hun da gennem et lille år havde røget sammen med sin kæreste i forbindelse med fridage og ferier. I brev af 3. november 2020 oplyste hun, at hun ikke havde haft et dagligt forbrug af heroin, men at hun i sommers kunne mærke, at det var svært at stoppe.

Endelig har A for voldgiftsretten forklaret, at hun aldrig har haft et dagligt forbrug, men kan have røget dagligt, f.eks. tre fridage i træk. Hun har også forklaret, at misbruget skyldtes hendes tidligere kæreste, der røg, at han kom i fængsel i maj 2020, og at hun har røget sammen med ham under hans afsoning, da han to gange var på orlov. Endelig har hun forklaret, at hun var stoppet med at ryge, da hun henvendte sig i Misbrugscenteret i juli 2020.

Oplysningerne om misbruget er ikke overensstemmende. Efter en samlet vurdering lægges det til grund, at A i hvert fald i ca. et år forud for juli 2020 havde røget heroin. Det må også især efter As oplysninger under den tjenstlige samtale lægges til grund, at hun i sommeren 2020 havde et dagligt forbrug, som hun havde så svært ved at stoppe, at hun i juli henvendte sig på Misbrugscenteret.

Et sådant misbrug af heroin må - bl.a. på baggrund af oplysningerne fra Styrelsen for Patientsikkerhed - anses for at være uforeneligt med et arbejde som social- og sundhedshjælper i hjemmeplejen, idet dette arbejde indebærer omsorg for sårbare borgere i deres private hjem, giver en adgang til medicin, der vil kunne misbruges, samt indebærer kørsel i bil.

A afholdt i sommeren 2020 ferie i perioden 6. - 12. juli og 20. juli - 4. august. Hun havde således vagter i hjemmeplejen i den periode, hvor hun har oplyst at have haft et dagligt forbrug, og det forekommer usandsynligt, at As misbrug slet ikke har påvirket hendes arbejde. Der har imidlertid ikke været påtaler af hendes arbejde i denne periode eller tidligere, bortset fra sygefraværssamtaler i februar 2018 og januar 2019 og samtalen i begyndelsen af juni 2020 med D, der skyldtes, at A på arbejdet holdt sig for sig selv. Hendes sygefravær i 2019 og 2020 havde endvidere ikke et usædvanligt stort omfang, idet hun 2019 havde 8 sygedage og i 2020 3 sygedage.

Det må endvidere efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at det var lykkedes A at stoppe sit misbrug, således at hun var stoffri formentlig fra august/september 2020.

Der var imidlertid tale om et misbrug af hårde stoffer i et sådant omfang og gennem en lang periode sideløbende med As arbejde i kommunens hjemmepleje, at dette måtte give kommunen grundlag for en betydelig mistillid til, at A også fremover ville kunne leve op til det ansvar i forhold til sårbare borgere, som hendes stilling indebar.

Hertil kommer, at A undlod at underrette sin arbejdsgiver, da hun modtog brevet af 7. september 2020 fra Misbrugscenteret, hvori Misbrugscenteret meddelte, at oplysningerne om hendes misbrug skulle indberettes til Styrelsen for Patientsikkerhed. Dette selv om hun mente, at oplysningerne i brevet fra Misbrugscenteret om misbrugets omfang var helt misvisende, og selv om hun måtte forudse, at der herefter ville opstå spørgsmål om misbrugets betydning for hendes arbejde, ligesom hun måtte indse, at kommunens tillid til hende ville lide yderligere skadesom følge af, at oplysningerne om misbruget ikke kom fra hende selv.

Herudover gav A i forløbet under behandlingen af bortvisningssagen vekslende oplysninger om sit misbrug. Bl.a. fragik A i høringsfasen sine tidligere oplysninger under den tjenstlige samtale om, at der i sommeren 2020 havde været tale om et dagligt misbrug, idet hun i brevet af 29. november oplyste, at hun ikke ville have, at misbruget udviklede sig til et dagligt forbrug, og i brevet af 3. november oplyste, at hun ikke havde haft et dagligt forbrug af heroin.

As adfærd findes på denne baggrund - også i lyset af Aalborg Kommunes forpligtelser som offentlig myndighed over for borgerne i hjemmeplejen - at være en sådan grov misligholdelse af hendes ansættelsesforhold, at kommunen var berettiget til at bortvise hende på grund af manglende tillid til et fortsat samarbejde med hende, som det skete ved brevet af 4. november 2020.

Det kan ikke føre til en anden vurdering af grundlaget for et fortsat samarbejde, at A var villig til at aflægge prøver for at vise, at hun fortsat var stoffri. Heller ikke kommunens sundhedspolitik, hvorefter der efter en individuel vurdering kunne tilbydes ansatte misbrugsbehandling, kan føre til en anden vurdering, idet der ikke var et aktuelt misbrug og heller ikke var en sådan tillid til A, at andre tilbud kunne anses for aktuelle.

Der er herefter ikke grundlag for at tage klagers påstande til følge, og indklagede frifindes.

Thi bestemmes:

Indklagede frifindes for klagers påstande.

Hver af parterne skal bære egne omkostninger ved sagens behandling og betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 10. februar 2022

Hanne Schmidt